

Arrest

nr. 299 369 van 22 december 2023
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. BRIJS
Moskoustraat 2
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 27 juli 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 juni 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 2 augustus 2023 met referentienummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 september 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 oktober 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat B. BRIJS en van attaché E. GUSSE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Bestreden beslissing

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Kameroense nationaliteit te bezitten en tot de etnische groep Fula te behoren. U verklaarde geboren te zijn in het dorp Sabga op [...] januari 1964. U groeide op in het dorp en ging naar school tot de zesde graad. U heeft ook met uw familie in de stad Bamenda gewoond. U heeft kledij verkocht in Bamenda en vanaf het jaar 2002 ook in de stad Douala, alwaar u zich vestigde. In het jaar 2002 bent u ook traditioneel gehuwd met J.A.. U kreeg met haar drie kinderen. In het jaar 2006 eindigde jullie relatie.

Omdat u medeorganisator was van een demonstratie in Sabga tegen ene B.D. –die jullie gronden had ingenomen -, werd u in het jaar 2002 in Douala gearresteerd. Wanneer u vrij kwam, reisde u naar België en u heeft een verzoek tot internationale bescherming ingediend op 27 november 2006. Op 6 maart 2007 werd uw verzoek afgewezen omdat geen geloof werd gehecht aan uw vluchtmotieven. U ging tegen deze beslissing in beroep bij de Raad van State, maar deze verwierp uw beroep in haar arrest van 11 januari 2011. U keerde niet terug naar Kameroen, maar u verbleef sindsdien in België. U heeft België niet verlaten. U vond onderdak bij verschillende vrienden. U heeft niet gewerkt in België. U heeft vier pogingen tot regularisatie ondernomen en één poging tot medische regularisatie. Zij werden allen afgewezen. Op heden heeft u een partner, E.K.S., met wie u sinds het jaar 2020 samen bent.

In november 2017 brak een burgeroorlog uit in Kameroen tussen de autoriteiten en de separatisten die de onafhankelijkheid willen van Noord- en Zuid-West Kameroen onder de naam Ambazonia. Sindsdien bent u als Engelstalige Kameroener in België betrokken bij de steun aan de separatisten vanuit België. U neemt deel aan demonstraties en zoommeetings met betrekking tot de situatie in de regio Ambazonia. U bent sinds 2017 lid van de Southern Cameroons Belgium Association. Sinds het jaar 2017 werd u ook benaderd door ene C.M., die als vertegenwoordiger van de Kameroense regering de Engelstalige Kameroeners in Brussel in het oog hield. U ontmoette hem verschillende keren, tot hij in het jaar 2019 weer naar Kameroen vertrok. Hij adviseerde u om u niet meer in te laten met Ambazonia en bedreigde u. U vermoedt dat hij uw gegevens aan de Kameroense regering heeft doorgegeven. Sinds het jaar 2018 heeft u geen contact meer met de meeste van uw familieleden in Kameroen. Uw dochter, zus en broer bevinden zich op heden in de stad Ikom, in Nigeria, als vluchtelingen. Omwille van de crisis in Kameroen, en de confrontaties met C., besliste u uiteindelijk een eerste volgende verzoek in te dienen, in België, en dit op 4 januari 2023. U vermeldt in dit kader eveneens dat uw problemen met B.D. – die u vermeldde in het kader van uw initiële verzoek om internationale bescherming – nog actueel zijn.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging heeft, zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. U verklaarde niet te kunnen terugkeren naar Kameroen omdat u er vermoord of opgesloten zou kunnen worden (zie notities CGVS, p.30). U steunt immers de strijd van de separatisten op verschillende manieren vanuit België en C.M., een informant van de Kameroense autoriteiten, zou uw gegevens aan hen hebben doorgegeven (zie notities CGVS, p.19). **U kan echter niet aannemelijk maken een uitgesproken, zichtbaar politiek engagement voor de Zuid-Kameroense zaak te zijn aangegaan in België, noch kan u aannemelijk maken dat de Kameroense autoriteiten via C. op de hoogte zouden zijn van uw activiteiten in België.**

Vooreerst, dient opgemerkt, dat uw laattijdig verzoek tot internationale bescherming afbreuk doet aan de ernst van de door u voorgehouden vrees voor vervolging bij terugkeer naar uw land van herkomst, namelijk Kameroen. U verklaarde Kameroen te hebben verlaten, en naar België te zijn gereisd, in het jaar **2006** (zie notities CGVS, p.6). In het jaar 2007 werd uw verzoek afgewezen en in het jaar 2011 werd uw beroep definitief verworpen (zie administratief dossier). Sindsdien verbleef u in België. U was ook in België wanneer het conflict in Kameroen uitbrak. Sinds het jaar 2017 zette u zich in België in voor de onafhankelijkheidsstrijd, zo verklaarde u (zie notities CGVS, p.5, p.21 en p.25 en het document van de Southern Cameroons Belgium Association, in administratieve dossier, groene map). **Het is dan ook danig verbazend dat u slechts een volgend verzoek indient, in België, op 4 januari 2023, meer dan drie jaar na de start van uw vermeend activisme.** Er kan echter redelijkerwijs worden verwacht dat u eerder een verzoek zou indienen, daar u stelde een vrees te hebben bij terugkeer naar Kameroen omwille van de persoon C.M., een Engelstalige Kameroener die ook de Belgische nationaliteit heeft en die als informant van de Kameroense autoriteiten optreedt (zie notities CGVS, p.5, p.14 en p.19). U verklaarde dat hij u al sinds het jaar 2017 benaderde (zie notities CGVS, p.5) en u ontmoette hem een tiental keer, waarbij hij met u praatte, u adviseerde en u bedreigde (zie notities CGVS, p.17-18). **Het is dermate weinig aannemelijk dat, indien u zich werkelijk ernstig bedreigd of geveiseerd zou voelen**

door deze C., en bang zou zijn dat hij informatie over u heeft doorgespeeld aan de Kameroense autoriteiten; u meer dan drie jaar zou wachten om een nieuw verzoek om internationale bescherming in te dienen. Uw acties wijzen dan ook enkel op het feit dat uw verklaringen weinig geloofwaardig zijn. U werd met deze vaststellingen geconfronteerd tijdens het persoonlijk onderhoud, maar uw verklaringen voor uw laattijdig verzoek kunnen enkel als ontoereikend worden beschouwd (zie notities CGVS, p.30). Gevraagd om welke redenen u niet onmiddellijk een verzoek heeft ingediend in België, gezien u de strijd al steunde sinds het jaar 2017, antwoordde u – danig weinig ernstig – dat u dacht dat de dingen gingen veranderen, dat u hoop en moed had, maar dat de dingen niet bleken te veranderen, maar enkel erger werden. Gevraagd of er een bepaald incident aan de basis ligt van uw verzoek, antwoordde u dat u geen familie heeft in Kameroen en met niemand een connectie heeft. Gevraagd wat er dan zou gebeuren bij terugkeer naar Kameroen, antwoordde u dat u terug kan gaan als er vrede is, maar dat u dit niet kan door wat er gebeurde in het jaar 2017. U voegde er – opvallend genoeg – aan toe dat u in België dakloos bent, u steeds dient te verhuizen en uw leven niet stabiel is. Dit is eveneens een reden om een verzoek in te dienen en te vragen aan de Belgische regering om u te beschermen, zo stelde u. **Er dient opgemerkt dat u duidelijk geen afdoende verklaring weet te geven voor de reden van uw laattijdig verzoek. Er kan echter redelijkerwijs worden verwacht dat een persoon die een oprechte vrees voor vervolging koestert, binnen een redelijk termijn internationale bescherming zoekt. Dat u drie jaar zou wachten met het indienen van verzoek tot internationale bescherming – nadat u reeds sinds het jaar 2006 in België vertoeft –, is dan ook danig weinig aannemelijk en doet afbreuk aan de door u geopperde asielmotieven. U was – volgens uw verklaringen en het door u neergelegde document van de Southern Cameroons Belgium Association - immers al actief voor de Zuid-Kameroense beweging sinds het jaar 2017. En sterker nog, u was sinds het jaar 2011 illegaal in België (zie notities CGVS, p.6). Dat u er niet onmiddellijk aan dacht een verzoek om internationale bescherming in te dienen, zodat u naast het verkrijgen van internationale bescherming ook legaal in België zou kunnen verblijven, is weinig aannemelijk en duidt nog maar eens op uw weinig geloofwaardige politieke engagement en vervolgingsfeiten. U stelde immers zelf dat u een weinig stabiel leven heeft in België en dat u uw situatie zou willen veranderen door dit verzoek (zie notities CGVS, p.30).**

Wat betreft de heer C.[M.], kan eveneens worden opgemerkt dat uw kennis over hem slechts summier is, hetgeen opnieuw bijdraagt aan de weinige geloofwaardigheid van uw verklaringen. U bleek immers weinig te weten over C. in België, en uw verklaringen over uw ontmoetingen met hem zijn –andermaal – danig vaag. Zo weet u niet sinds wanneer C. in België was of wanneer hij terugging naar Kameroen (zie notities CGVS, p.5). U denkt dat het enkele jaren geleden is dat hij terugging. U weet niet wanneer hij werd aangesteld als lid van het comité [dat Engelstalige Kameroeners in België in het oog houdt], maar u denkt dat het rond het jaar 2017 was (zie notities CGVS, p.15). Niet veel verder tijdens het persoonlijk onderhoud heeft u er opnieuw geen idee van wanneer hij terugkeerde (zie notities CGVS, p.17). Wanneer u hem tegenkwam, stelde u met hem te praten over Zuid-Kameroen en uw steun voor de zaak. U kende hem van vroeger in Kameroen omdat zijn vader imam was in de stad Ndop en u er de moskee bezocht (zie notities CGVS, p.15). U heeft geen problemen gehad met zijn familie in Kameroen. **Het dient opgemerkt dat u slechts zeer weinig weet over de acties en bewegingen van C., die u nochtans aanduidt als actor van vervolging.** Zo legt u een document neer betreffende zijn aanstelling als informant (zie administratieve dossier, groene map), maar blijkt u niet te weten wanneer hij dan wel werd aangesteld. Het document betreft een kopie van een WhatsApp-bericht met daarin een niet nader bepaald en moeilijk leesbaar document waarin de naam C.M. wordt vermeld als “chef” van bepaalde departementen, en waarin eveneens vermeld wordt dat Zuid-Kameroeners die de strijd steunen van hem moeten opletten. Echter, werd hierboven vastgesteld dat dit document niet gepaard gaat met geloofwaardige verklaringen en dat het bijgevolg geen bewijswaarde heeft.

Voorts, zijn er in uw verklaringen opvallende tegenstrijdigheden te merken met uw verklaringen in het kader van uw vorige verzoek, daterend uit het jaar 2006. Deze tegenstrijdigheden doen opnieuw afbreuk aan de ernst van uw asielmotieven en bovendien wijzen zij op een zeker opportunisme uwentwege. In het kader van uw volgend verzoek, heeft u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) immers verklaard dat u slechts enkele maanden in de stad Douala verbleef alvorens Kameroen te verlaten (zie Verklaring Volgend Verzoek, punt 10, in administratieve dossier). Dit, terwijl u in uw eerste verzoek verklaarde **sinds het jaar 2002** in Douala te hebben verbleven en er te hebben gewerkt als marktkramer, tot uw vertrek uit Kameroen, in **november 2006** (zie beslissing [...], in administratief dossier). **Het blijkt aldus dat u moedwillig uw verklaringen over uw verblijfplaatsen heeft gewijzigd in het kader van uw volgend verzoek.**

Eveneens tegenstrijdig met uw verklaringen tijdens uw initiële verzoek, is dat u op heden verklaart met uw familie te hebben gewoond in de stad Bamenda, en aldaar marktkramer te zijn geweest (zie notities

CGVS, p.8). U heeft deze verblijfplaats immers nooit opgeworpen tijdens uw initiële verzoek. Enkel wanneer u aan het einde van het persoonlijk onderhoud wordt geconfronteerd met uw tegenstrijdige verklaringen, gaf u opeens toe dat u **twee tot drie jaar in de stad Douala** heeft gewoond (zie notities CGVS, p.29). U stelde dat uw familie na uw arrestatie in het jaar 2003 teruggekeerd is naar Bamenda omdat ze niemand hadden om hen te helpen. Echter, ook deze verklaringen rijmen niet met uw eerdere verklaringen uit 2007, gezien u toen stelde dat u pas in het jaar 2006 uit Douala vertrok (zie Verklaring Volgend Verzoek, punt 10, in administratieve dossier) én eveneens verklaarde dat uw dochter zich nog steeds in Douala zou bevinden (zie administratieve dossier [...], Verklaring DVZ). **Zodus, kan in casu enkel worden vastgesteld dat u de Belgische autoriteiten moedwillig heeft willen misleiden over uw verblijfplaatsen in Kameroen alvorens u Kameroen verliet, met het oog op betere kansen in uw asiendossier.**

Verder, dient opgemerkt, dat uw activiteiten in België, in het kader van uw activisme voor ZuidKameroen, zich slechts beperken tot een weinig zichtbare betrokkenheid bij acties en demonstraties in België, en bovendien kan aan uw deelname aan sommige van deze manifestaties gewoonweg geen geloof worden gehecht. Zo bleek u te hebben deelgenomen aan demonstraties in België, maar was u nooit betrokken in de organisatie of begeleiding van deze demonstraties (zie notities CGVS, p.23-24). Gevraagd wie ze organiseerde, antwoordde u vaagweg dat het jullie president was, genaamd I.M., die volgens u zorgt voor de hele organisatie en de strijd (zie notities CGVS, p.23). Gevraagd van welke organisatie ze dan president is, zei u dat het Zuid-Kameroen was, ook Ambazonia genoemd. Uit informatie – toegevoegd aan het administratieve dossier - kan echter worden afgeleid dat I.M. [N.] één van de vier personen is die het presidentschap van Ambazonia opeist, dat zij resideert in het Verenigd Koninkrijk en er voorzitter is van Friends of British Southern Cameroons. **Dat zij vanuit het Verenigd Koninkrijk en als president van Ambazonia zich zou bezig houden met de organisatie van manifestaties in België, is dan ook weinig waarschijnlijk.** Zeker, gezien u zelf – via uw document – aangeeft dat u sinds het jaar 2017 lid was van de Southern Cameroons Belgium Association, voorgezeten door N.E.. Echter, bleek het – volgens uw verklaringen – niet N. te zijn die de protesten in België organiseerde, maar de in het Verenigd Koninkrijk residerende M., voorzitter van de Britse Zuid-Kameroeners en president van heel Ambazonia. **Deze verklaringen zijn op zijn minst merkwaardig te noemen.** Gevraagd of u zelf ooit protesten heeft georganiseerd, antwoordde u eerst bevestigend (zie notities CGVS, p.23), maar wanneer gevraagd wordt welke u organiseerde, wijzigde u uw verklaringen en stelde u dat u naar protesten en meetings ging (zie notities CGVS, p.24). U bleek zelf nooit aan enig protest te hebben bijgedragen, en stelde dat leiders dit doen. Het enige wat u wél bleek te doen, is het schoonmaken en klaar zetten van de meeting hall Kosmos op de Chaussée de Mons, in Brussel. U heeft zelfs niet financieel bijgedragen. **Gegeven bovenstaande verklaringen uwentwege, kan bezwaarlijk worden gesteld dat u een zichtbaar politiek engagement aangaat in België, en bovendien, bleken uw verklaringen over de acties van de leiders van Ambazonia, weinig aannemelijk.** Daarnaast, bleek u **erg weinig kennis** te hebben over de demonstraties waaraan u beweerdelijk heeft deelgenomen. Gevraagd aan hoeveel protesten u heeft deelgenomen in België, antwoordde u vaagweg dat het er veel waren, aan het Europees Parlement, aan hotel G Harré en aan de Kameroense en Ghanese ambassade (zie notities CGVS, p.20). Gevraagd naar een inschatting van het aantal keer dat u aan protesten meenam, kwam u tot de conclusie dat het niet meer dan 20 keer was. Gevraagd wat dan de belangrijkste was, antwoordde u dat er een grote manifestatie was aan het hotel [G Harré]. Gevraagd om over deze manifestatie te vertellen, antwoordde u dat de minister van Justitie van Kameroen aanwezig was [in België] en dat jullie gingen protesteren voor de vrijlating van Ambazonia-activisten die in de gevangenis zaten in Kameroen. Gevraagd wie er allemaal in de gevangenis zit in Kameroen, antwoordde u – opnieuw danig vaag – dat het separatisten en journalisten zijn die de onafhankelijkheid hebben gesteund. U voegde er nogmaals vaag aan toe dat het over veel mensen gaat. Uiteindelijk zei u dat A.T. en zijn kabinetsleden in Nigeria zijn gearresteerd en naar Kameroen zijn gebracht in het jaar 2018. Buitengewoon opvallend zijn deze verklaringen, gezien objectieve informatie (toegevoegd aan het administratieve dossier) aangeeft dat **het doel van het bezoek van de Minister van Justitie, genaamd L.E., aan België een meeting was met leden van de Engelstalige diaspora, maar dat deze uit de hand liep.** Geenszins was het een gericht protest voor de vrijlating van – door u niet bij naam gekende – separatisten en journalisten. Sterker nog, deze meeting – en bijhorend protest – ging door op **5 augustus 2017** en kan dus onmogelijk gericht zijn op de vrijlating van A.T. en zijn kabinet, gezien deze – zowel volgens objectieve informatie die aan het administratieve dossier werd toegevoegd, als volgens uw eigen verklaringen – slechts werd gearresteerd in [december] **2018**. Ten slotte, dient opgemerkt dat deze meeting niet doorging in een hotel – zoals u verkeerdelijk beweerde -, maar in de conferentieruimte van de organisatie voor de landen van Afrika, de Caraïben en de Pacifiek (APC) in de Georges Henrilaan – hetgeen u waarschijnlijk bedoelde met “G Harré”, maar dit werd door u niet gecorrigeerd in uw opmerkingen bij de notities van het persoonlijk onderhoud (zie groene map, in administratieve dossier). **Er dient dan ook opgemerkt dat geen geloof**

aan uw deelname aan deze – door u als meest belangrijk bestempelde – protest. Bijgevolg, kan ook uw bewering te hebben deelgenomen aan minder dan twintig protesten slechts weinig ernstig worden beschouwd, en dit wordt gestaafd door uw verklaringen. Zo werd u gevraagd of u nog voorbeelden kon geven van andere manifestaties, gezien u zei dat er ook journalisten werden opgesloten, maar u antwoordde niet op de vraag en stelde enkel – weinig informatief – dat journalisten vertellen wat er in Ambazonia gebeurt en dat ze weggaan uit Kameroen (zie notities CGVS, p.21). Gevraagd om namen of voorbeelden te geven van deze journalisten, **diende u een antwoord schuldig te blijven.** U zei wel leden van het parlement te kennen, maar bleek uiteindelijk slechts twee namen te kennen, namelijk Harry Camden [H.K. – zie informatie in administratieve dossier], vermoord in Kameroen en J.W. [W.], gevlucht uit Kameroen. **U wist echter niet dat deze door u gekende J.W. [W.] op heden in het Verenigd Koninkrijk verblijft** - zie informatie, toegevoegd aan het administratieve dossier. **Het dient dan ook opgemerkt dat uw beweerde activisme voor de Zuid-Kameroense zaak wel erg miniem blijkt, en dat uw kennis over de personen voor wie u zogenaamd protesteerde en uw kennis over de protesten waaraan u zelf zou hebben deelgenomen, absoluut ontoereikend is.** Indien u zich werkelijk ernstig zou inzetten voor de zaak van Ambazonia, kan redelijkerwijs worden verwacht dat u uitgebreid en doorleefd kan vertellen over de belangrijke betrokkenen en demonstraties in deze zaak. Dit was echter geenszins het geval. Meer nog, u bleek sinds het jaar 2020 niet eens meer aan demonstraties te hebben deelgenomen. Gevraagd wanneer de laatste keer was dat u geparticipeerd heeft in een protest [in België], antwoordde u dat het in het jaar 2020 was, omdat bijeenkomsten daarna niet meer werden toegestaan (zie notities CGVS, p.22). Nogmaals gevraagd of u na 2020 nooit meer heeft deelgenomen, antwoordde u dat er geen waren en dat er wel zoommeetings waren (zie verder). Een derde maal gevraagd of er dan geen manifestaties meer zijn geweest na de coronacrisis, antwoordde u opnieuw bevestigend en zei u dat er wel één wordt voorbereid om in de maand april [2023] te houden. **Danig opvallend is echter dat u verklaarde niet te weten om welke redenen dit protest wordt [werd] georganiseerd omdat er niet over gepraat werd.** Gevraagd of er dan geen specifieke reden of incident is die aan de basis ligt van deze geplande manifestatie, antwoordde u opnieuw danig vaag dat er geen veranderingen zijn en dat men opnieuw wilde tonen wat er nog steeds in Kameroen gebeurt. **Echter, na een grondig onderzoek van de beschikbare informatie over demonstraties van de Zuid-Kameroense diaspora in België, kon enkel worden teruggevonden dat in België een conferentie werd gehouden aan het einde van de maand april van dit jaar [2023] in Aarschot (zie informatie, toegevoegd aan administratieve dossier). Dat u over een dergelijk belangrijk evenement zodanig weinig concrete informatie kunt geven en zelfs denkt dat het gaat om een demonstratie – terwijl u dit hoorde op het forum waaraan u per zoommeeting elke donderdag beweerdelijk deelneemt (zie notities CGVS, p.22) en waarvan u zei dat alle belangrijke personen uit de diaspora én op het terrein er aan deelnemen (zie notities CGVS, p.24-26) – is gewoonweg niet geloofwaardig en doet danig afbreuk aan uw vermeende activisme.** En bijgevolg, maakt u ook weinig aannemelijk elke week deel te nemen aan deze zoommeeting. Alwaar u stelde dat er ideeën worden besproken – en u ook uw eigen strategieën uiteengezet heeft tijdens deze meetings –, dient opgemerkt, dat u opnieuw absoluut geen expliciete uitleg kon geven over deze ideeën of over de door u opgeworpen strategieën (zie notities CGVS, p.25). U verviel telkens in herhalingen en algemeenheden, gezien u stelde dat het gaat over “financiering”, “verandering”, “onafhankelijkheid”, “vrijheid”, en “veel dingen in de regering die moeten veranderen”.

Aldus, kan enkel worden vastgesteld dat deze verklaringen absoluut niet afdoende zijn. U blijkt enkel een weinig zichtbaar of weinig belangrijk lid van de Southern Cameroons in Belgium Association [een naam die u overigens nergens tijdens het persoonlijk onderhoud (dd.17/3/2023) vermeldt en slechts naar boven komt wanneer u een maand na het onderhoud een attest van lidmaatschap neerlegt (dd.3/4/2023)], en dat u gevaar zou lopen om bij een terugkeer naar Kameroen door de autoriteiten te worden gearresteerd of vervolgd, is dan ook danig weinig aannemelijk. Er kan immers niet worden gesproken van een duidelijk, expliciet politiek engagement uwentwege. En uit uw antwoorden kan enkel worden afgeleid dat uw vermeend activisme een duidelijk opportunistische component heeft, gezien u enkel printscreens, algemene artikels en algemene documenten neerlegt (zie verder), maar geen enkel bewijs van een effectief engagement kan of wil voorleggen. Het door u neergelegde attest van lidmaatschap van N.E., alwaar in opgetekend is dat u een actief lid bent of was sinds het jaar 2017, afgegeven op 3 april 2023, doen aan deze vaststellingen geen afbreuk. Het attest dat dateert van na het persoonlijk onderhoud (dd.17/3/2023) – terwijl u als sinds het jaar 2006 in België verblijft en uw vermeend activisme in 2017 startte –, en heeft namelijk een duidelijk **gesolliciteerd karakter.**

Immers, in het attest staat dat u ook via **financiële contributies** bijdraagt tot het welzijn en onderhoud van de associatie – hetgeen u zélf tijdens het persoonlijk onderhoud ontkende (zie notities CGVS, p.23-

24). Hierboven werd reeds geargumenteed dat u omwille van uw vermeend activisme absoluut geen risico loopt bij terugkeer, vanwege uw summiere rol bij de protesten en uw weinig zichtbare engagement. Het **attest van lidmaatschap** draagt eveneens weinig bij, gezien het slechts bewijswaarde heeft wanneer het gepaard gaat met geloofwaardige verklaringen – hetgeen in casu niet het geval is. Bovendien, dient opgemerkt, dat u in het jaar **2020** een Kameroens paspoort werd afgegeven in de ambassade van Kameroen te Brussel (zie kopie paspoort, in administratieve dossier, groene map). Dat u zonder problemen een paspoort kan aanvragen in de Kameroense ambassade, is opnieuw een duidelijke manifestatie van het opportunistische karakter van uw engagement. Er werd u dan ook gevraagd om welke redenen u in de Kameroense ambassade een paspoort ging aanvragen, terwijl u tegelijkertijd beweert door de Kameroense autoriteiten te worden vervolgd, en u antwoordde dat u dit deed om uw regularisatie [in België] aan te vragen (zie notities CGVS, p.30). U voegde eraan toe dat er in België een wet is en dat het niet is zoals in Kameroen. Gevraagd of u problemen had bij het aanvragen van uw paspoort zei u dat u veel vragen over Engelstaligen kreeg. Gevraagd welke vragen er u werden gesteld, antwoordde u niet op de vraag, maar stelde u dat er werd gezegd dat jullie als Engelstaligen de regering niet steunden, dat jullie moeilijke mensen zijn en dat jullie Kameroen als één land moeten vervoegen (zie notities CGVS, p.31). Gevraagd of er specifieke vragen over u werden gesteld, antwoordde u ontkennend. Gevraagd of u werd ondervraagd over uw steun [voor Ambazonia], antwoordde u ontkennend. **Zodus, dient enkel geconcludeerd dat de Kameroense autoriteiten geen weet hebben van een vermeend activisme uwentwege, en dat u om die reden ook geen terugkeer naar Kameroen dient te vrezen.** Het is verder niet ernstig de Kameroense autoriteiten dermate te onderschatten door te menen dat zij het verschil niet kunnen maken tussen de talrijke Kameroense migranten in het buitenland die om opportunistische of persoonlijke redenen deelnemen aan dergelijke manifestaties of zoommeetings deelnemen; en de personen die een effectieve bedreiging vormen voor de fundamenteën van de Kameroense staat.

Wat betreft uw verklaringen dat u nog steeds dient te vrezen voor de heer B.D., met wie uw eerdere - in het jaar 2006 uiteengezette - relaas in verband stond, dient opgemerkt, dat reeds in het jaar 2007 werd vastgesteld dat uw vrees bij terugkeer naar Kameroen niet geloofwaardig werd geacht (zie beslissing [...], in administratieve dossier), noch maakt u tijdens het persoonlijk onderhoud op 17 april 2023 enige vermelding van nieuwe ontwikkelingen in deze zaak.

Gegeven het geheel aan bovenstaande vaststellingen, kan absoluut geen geloof worden gehecht aan uw vervolgingsfeiten en uw vrees bij terugkeer naar Kameroen, gezien de danige incoherentie van uw verhaal en de opvallende tegenstrijdigheden in uw verklaringen. Gegeven het geheel aan bovenstaande vaststellingen, dient dan ook geconcludeerd dat u niet aannemelijk heeft weten te maken dat er in uw hoofd een ‘gegronde vrees voor vervolging’ zoals bepaald in de Conventie van Genève, in aanmerking kan worden genomen.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend wanneer de mate van willekeurig geweld als gevolg van het gewapende conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar dat land of, in voorkomend geval, naar de desbetreffende regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de wet van 15 december 1980. Aan verzoekers om internationale bescherming uit bepaalde zones van het Engelstalige deel van Kameroen wordt subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c) van de wet van 15 december 1980 toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio, voor zover zij aannemelijk maken dat zij echt afkomstig zijn uit deze regio, dat zij in deze context hebben verkeerd en voor zover er geen echte interne vluchtmogelijkheid bestaat.

Uit een grondige analyse van de huidige veiligheidssituatie in Kameroen (zie **COI Focus “Kameroen. Engelstalige regio’s: veiligheidssituatie”** van 20 februari 2023, beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_cameroun_regions_anglophones_situation_securitaire_20230220.pdf of <https://www.cgvs.be/fr>) blijkt dat dit land momenteel getroffen wordt door een zogenaamde “Engelstalige crisis”. Het gaat hierbij echter om een **gelokaliseerd conflict**, dat zich in hoofdzaak beperkt tot de twee Engelstalige regio’s, namelijk North West en South West. Uit dezelfde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in het Franstalige deel van Kameroen fundamenteel verschilt van deze in het Engelstalige deel van Kameroen.

Het Commissariaat-generaal benadrukt bovendien dat uit artikel 48/5, § 3 van de wet van 15 december 1980 volgt dat de behoefte aan bescherming niet bewezen is indien er in een deel van het land geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat, en van de verzoeker

redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Hierbij geldt als voorwaarde dat de verzoeker om internationale bescherming op een veilige en wettige manier kan reizen naar dat deel van het land en er toegang toe kan hebben. In casu is het Commissariaat-generaal van oordeel dat u zich aan de bedreiging van uw leven of persoon als gevolg van de veiligheidssituatie in uw regio van herkomst kan onttrekken door u in Franstalig Kameroen te vestigen, meer bepaald in de stad Douala, alwaar u over een veilige en redelijke interne vluchtmogelijkheid beschikt.

Hoewel het conflict een aanzienlijke impact heeft op de bewegingsvrijheid van de burgers in het Engelstalige deel van het land, onder meer door de 'ghosttown-operaties' en de vele checkpoints van de autoriteiten of de separatisten, blijkt dat het mogelijk is om zich van het Engelstalige naar het Franstalige deel van het land te verplaatsen. Bovendien is het Franstalige deel bereikbaar via de internationale luchthavens van Douala en Yaoundé.

Wat de veiligheidssituatie in de **Franstalige regio** van Kameroen betreft, dient te worden vastgesteld dat deze regio niet wordt getroffen door het geweld als gevolg van de Engelstalige crisis, met uitzondering van enkele geïsoleerde incidenten, voornamelijk aan de grens van de Engelstalige regio's. Uit de beschikbare informatie blijkt duidelijk dat het geweld als gevolg van de Engelstalige crisis in het Franstalige gedeelte van het land momenteel beperkt is, dat het geweld niet het hele land treft en niet veralgemeend is. Bijgevolg kan niet worden gesteld dat een burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4 §2 c) van de wet van 15 december 1980.

De situatie in het Franstalige gedeelte van Kameroen beantwoordt bijgevolg niet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, c) van de wet van 15 december 1980, dat beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld als gevolg van een gewapend conflict dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat, indien een burger zou worden teruggezonden naar het desbetreffende land of, in voorkomend geval, naar de desbetreffende regio, hij louter door zijn aanwezigheid aldaar zou worden blootgesteld aan een reëel risico op ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 §2 c).

Bovendien blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt, dat talrijke Engelstaligen, voornamelijk vrouwen en kinderen, toevlucht vinden in de Franstalige regio's, waar ze vaak in preciaire omstandigheden leven. In werkelijkheid kunnen de Engelstalige IDP's er echter rekenen op de hulp en sympathie van de Franstalige gemeenschap die hen opvangt. Er worden geen spanningen tussen de twee gemeenschappen waargenomen. De meeste geraadpleegde bronnen melden bovendien dat Engelstalige IDP's niet doelgericht worden gediscrimineerd door de autoriteiten, louter omdat ze Engelstalig zijn. Uit alle informatie blijkt dus dat er geen sprake is van systematische vervolging van Engelstalige Kameroeners door de Kameroense autoriteiten in het Franstalige deel van het land, louter omdat ze Engelstalig zijn.

Derhalve dient te worden onderzocht of u beschikt over een redelijke mogelijkheid om u te vestigen in het Franstalige deel van Kameroen, meer bepaald in de stad Douala. Gegeven het feit dat u een twee tot drie jaar marktkramer was in Douala en u er voor uw vertrek met uw familie resideerde (zie notities CGVS, p.8 en p.29), kan redelijkerwijs worden verwacht dat u de Franse taal machtig bent en dat u er zich opnieuw zou kunnen vestigen. Aldus, rekening houdend met uw persoonlijke situatie kan redelijkerwijs van u worden verwacht dat u zich in het Franstalige gebied van Kameroen vestigt, namelijk in de stad Douala.

Gelet op de bovenstaande overwegingen stelt het Commissariaat-generaal vast dat u, los van de huidige situatie in uw regio van herkomst, in het Franstalige deel van Kameroen over een veilige en redelijke internvluchtmogelijkheid beschikt in de zin van artikel 48/5, § 3 van de wet van 15 december 1980. U hebt het tegendeel niet bewezen.

De door u, in het kader van uw verzoek om internationale bescherming, neergelegde documenten, dienen de hiernavolgende vaststellingen te worden gemaakt.

Wat betreft uw geldig **Kameroens paspoort**, dient opgemerkt dat dit document bovenstaande vaststellingen niet weten te wijzigen. Immers, dat u daadwerkelijk uit Engelstalig Kameroen afkomstig bent wordt niet in vraag gesteld.

Wat betreft de **press release** dat u afgaf en dat uitgaat van de Kameroense Communicatiedienst dat Europese lidstaten aanzet tot het uitleveren van Zuid-Kameroense activisten, dient opgemerkt, dat dit

document enkel aangeeft dat activisten voor de Zuid-Kameroense zaak kunnen worden vervolgd in Kameroen. Het draagt echter niet bij aan uw relaas, daar hierboven werd vastgesteld dat geen geloof gehecht kan worden aan uw verklaringen met betrekking tot uw vrees voor terugkeer naar Kameroen.

Wat betreft de **screenshot** waarin u te zien bent in een (mogelijks) online gesprek met I.M., dient opgemerkt, dat dit document opnieuw niets bijdraagt. Dat u eens zou hebben deelgenomen aan een zoommeeting waaraan ook M. deelnam, wordt immers niet in vraag gesteld. Wel wordt een expliciet politiek engagement uwentwege in vraag gesteld. Bovendien, betreft dit document slechts een kopie en kan er, gelet op de manipuleerbaarheid van kopieën, weinig authenticiteitswaarde kan worden gehecht.

Wat betreft het dossier dat uw advocaat neerlegde in het kader van uw volgend verzoek en waarin wordt verwezen naar **verschillende artikels en rapporten over de algemene situatie in Kameroen**, en waarin ook **screenshots van facebook, twitter en andere nieuwssites** zijn toegevoegd over deze situatie, zoals die in het dorp Bambui, dient opgemerkt dat deze documenten geenszins gaan over uw persoonlijke vervolgingsfeiten. Deze documenten gaan over de algemene situatie in Engelstalig Kameroen of van Engelstalige Kameroeners, en nergens in de documenten wordt u persoonlijk vermeld. Alwaar een screenshot stelt dat de Verenigde Staten een beschermingsstatus toedienen aan Kameroeners die niet kunnen terugkeren, en een ander screenshot stelt dat teruggekeerde Zuid-Kameroeners werden gedepoteerd en gefolterd, dient opgemerkt, dat deze documenten geenszins gaan over uw specifieke en persoonlijke problemen, en uw eigen vrees bij terugkeer – die hierboven ongeloofwaardig worden geacht. Deze documenten dragen in deze niets bij. Alwaar het document over uw precare situatie bericht en stelt dat u zich niet in Franstalig Kameroen kan vestigen, dient opgemerkt dat dit een onderdeel is van een onderzoek dat door het CGVS wordt ingesteld. Hierboven werd geacht dat u daartoe wel degelijk in staat bent.

Wat betreft de door u neergelegde documenten in verband met uw **aanvraag tot regularisatie in het kader van artikel 9bis van de vreemdelingenwet**, dient opgemerkt, dat deze documenten niets bijdragen aan een procedure inzake internationale bescherming. Een procedure tot aanvraag van internationale bescherming staat hier immers los van en behandelt een andere grond tot verblijf in België. Uw vrees bij terugkeer naar Kameroen werd in deze niet aannemelijk geacht en dit heeft niets te maken met uw aanvraag op basis van het artikel 9bis. Zo ook draagt de kopie van de Belgische verblijfskaart van uw partner niets bij, gezien dit document op geen enkele manier in verband staat met de door u opgeworpen – maar in casu niet aannemelijk geachte – asielmotieven.

Wat betreft de **opmerkingen die uw advocaat formuleerde bij de notities van het persoonlijk onderhoud en die het CGVS ontving op 7 april 2023**, dient opgemerkt, dat zij bovenstaande vaststellingen niet weten te wijzigen. De opmerkingen gaan immers over inhoud die in bovenstaande vaststellingen niet in vraag wordt gesteld.

Wat betreft de video en de foto die u heeft doorgestuurd op 4 mei 2023 en waarin u te zien bent op een (eerder kleine) manifestatie inzake Ambazonia en omwille van de conferentie voor Zuid-Kameroense activisten die eind april werd gehouden, dient opgemerkt, dat deze documenten geenszins bewijzen dat u een expliciet politiek engagement aangaat in België. Het bevestigt eerder de vaststelling dat uw activiteiten uit opportunistische overwegingen worden ondernomen, gezien u geenszins enige foto of video heeft neergelegd van de niet meer dan twintig manifestaties die u eerder al heeft bijgewoond (zie notities CGVS, p.20). Bovendien, werd hierboven vastgesteld dat u ten tijde van het persoonlijk onderhoud (dd17/3/2023) niet eens op de hoogte was van de conferentie. Deze foto en deze video hebben dus geen bewijswaarde betreft uw vrees bij terugkeer naar Kameroen.

Wat betreft de door u neergelegde **medische documenten**, kan enkel worden vastgesteld dat u last hebt van uw buik en ingewanden en dat deze klachten in het ziekenhuis worden onderzocht. Zij staan in geen enkel verband met uw asielrelaas.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Verzoekschrift en stukken

2.1. In een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van navolgende bepalingen:

“- Artikelen 48/3, 48/4, 48/5 van de wet van 15 december betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna de wet van 15 december 1980 genoemd);

- Artikel 4, § 1, 2, 3, 4 en 5 van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming;

- Artikel 3 Europees Verdrag van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend op 04.11.1950 te Rome en goedgekeurd bij Wet van 13 mei 1955 (hierna “EVRM”);

- De materiële motiveringsplicht als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur en zoals voorzien in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en artikel 3 van de Wet van 29/07/1991 met betrekking tot de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandeling;

- Het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en de algemene verplichting van voorzichtigheid.”

Verzoeker ontwikkelt het middel als volgt:

“3. Het CGVS meent dat verzoeker er niet in is geslaagd om een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Hoewel verzoeker bij zijn verklaringen blijft en vreest vervolgd te worden als gevolg van zijn steun aan de onafhankelijkheidsstrijd van de Engelstalige regio's, iets wat geweten is door de Kameroense informant C.M. als ook door zijn eerder geuite problemen met mijnheer B.D., gedraagt hij zich, wat het vluchtelingenstatus betreft, naar de wijsheid van uw Raad, dit voor zover geen nieuwe elementen kunnen aangebracht worden in de loop van de procedure.

In dit verzoekschrift draagt hij bijgevolg enkel middelen naar voren aangaande de weigering van het verlenen van de status van subsidiaire bescherming.

Hij betwist deze beslissing en kan zich niet vinden in de motieven opgenomen in de bestreden beslissing. Enerzijds wordt de situatie van verzoeker, en meer specifiek de mogelijkheden zich in het Franstalig gedeelte te integreren, zeer summier en onvolledig onderzocht, anderzijds wordt geen rekening gehouden met tal van internationale rapporten.

Uit de bestreden beslissing blijkt bijgevolg dat geen correcte beoordeling werd gemaakt.

Inzake subsidiaire bescherming motiveert de beslissing als volgt: [...]

De veiligheidssituatie in Kameroen

Verzoeker vordert dat hem de subsidiaire bescherming wordt toegekend op grond van art. 48/4, § 2, b) c) Vreemdelingenwet.

4. Artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet heeft betrekking op “situaties waarin degene die om subsidiaire bescherming verzoekt, specifiek wordt blootgesteld aan het risico op een bepaald soort schade” (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, pt. 32). Het risico waaraan een verzoeker in zijn land wordt blootgesteld, moet dus specifiek, dit is individueel, van aard zijn. Verzoeker verwijst in deze naar zijn individuele situatie om aan te tonen dat hij is blootgesteld aan een risico op schade ingeval van terugkeer.

Aangaande de subsidiaire bescherming op grond van art. 48/4, § 2, c) Vw. stelt verzoeker ten eerste vast dat het CGVS erkent dat de situatie in de Engelstalige regio's van Kameroen zodanig ernstig is dat sprake is van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, § 2, c) Vw.

De verwerende partij meent evenwel dat verzoeker beschikt over een veilig en redelijk interne vluchtmogelijkheid beschikt in de zin van artikel 48/5, §3 Vw.

Verzoeker betwist dit.

Uw Raad moet vaststellen dat verschillende individuele elementen niet worden opgenomen in de afweging en ertoe leiden dat de beslissing onzorgvuldig is. Het maakt ook dat de motivatie niet rechtsgeldig is aangezien de feiten niet correct zijn beoordeeld.

Ten eerste is duidelijk dat verzoeker lid is van de Southern Cameroons in Belgium Association. Hij heeft aan de asielinstanties een attest overgemaakt waaruit zijn lidmaatschap blijkt.

Verzoeker is reeds sinds 2017 lid en neemt op die wijze deel aan manifestaties en meetings. Wat dit laatste betreft is hij bijvoorbeeld verantwoordelijk geweest voor de schoonmaak en het klaarmaken van ontmoetingsruimtes (persoonlijk onderhoud, p. 24).

Dit lidmaatschap wordt niet betwist door verwerende partij.

Daarnaast geeft verzoeker ook aan sinds 2020 bij de uitbraak van de COVID-19 pandemie deel te nemen aan de wekelijkse Zoommeetings met gelijkgezinden. Het gaat om een forum met veel deelnemers (zie onder meer persoonlijk onderhoud p. 26).

Wat het CGVS aangaande verzoekers politieke engagement betwist, is dat verzoeker een actieve, zichtbare rol speelt in de strijd van de Engelstalige regio's tegen het centrale gezag in Kameroen. Wat daarentegen wel duidelijk is, is dat hij een overtuigde secessionist is en dit gedurende 2017 en zich op zijn niveau informeert en aldus de situatie in Kameroen opvolgt. Zijn politieke overtuigingen zijn op deze wijze gevormd doorheen de verschillende jaren van burgeroorlog.

Uit de algemene landeninformatie blijkt nu dat alle Engelstalige Kameroeners die de onafhankelijkheid steunen, in aanmerking kunnen komen van vervolging in geval van terugkeer.

Volgens het rapport van Human Rights Watch van februari 20221 lopen dergelijke Engelstalige Kameroeners inderdaad een serieuze risico door de autoriteiten te worden vervolgd. Bovendien strekt de dreiging zich uit tot het hele land: [...]

Nog volgens hetzelfde HRW-rapport van februari 2022: [...]

Verzoeker loopt dus een verhoogd risico op ernstige schade die hij niet kan vermijden door zich in het franstalige deel van Kameroen te vestigen.

Het risico te worden vervolgd wegens zijn politieke overtuiging voor de onafhankelijkheid van de Engelstalige regio van Kameroen is niet uit te sluiten.

Ten tweede heeft verzoeker geen familie meer waar hij op kan rekenen ingeval van terugkeer, noch in de Engelstalige, noch in de Franstalige regio's. Zijn beide ouders zijn overleden (persoonlijk onderhoud, p. 10).

Van zijn vijf broers en zussen weet hij enkel van A. en R. waar deze verblijven. Beide zijn gevlucht naar Nigeria en bevinden zich daar in een vluchtelingencentrum.

Verzoeker heeft drie kinderen, maar weet enkel dat zijn dochter F. bij zijn zus in Nigeria is (persoonlijk onderhoud 10,11). Van zijn twee andere kinderen heeft hij geen enkel nieuws als gevolg van de oorlog.

Van zijn familie heeft hij bijgevolg enkel nieuws van drie familieleden: een broer en een zus welke laatste vergezeld is door zijn dochter, allen in Nigeria.

Deze familiale situatie wordt niet betwist door het CGVS en het relaas is op dit punt geloofwaardig bevonden.

Het maakt zonder meer duidelijk dat verzoeker geen enkel familiaal netwerk heeft in Kameroen en aldus bij een interne hervestiging nergens steun zou vinden.

Ten derde heeft verzoeker ook geen sociaal netwerk meer in Kameroen. Dit valt geheel te begrijpen aangezien verzoeker reeds onafgebroken in België is sinds november 2006, wat neerkomt op bijna 17 (!!) jaar. Naar een sociaal netwerk wordt dan ook zelfs niet meer gevraagd door verwerende partij. Men gaat er vanuit dat verzoeker zomaar in de maatschappij kan instappen zonder enig ernstig onderzoek.

Ten vierde is het belangrijk vast te stellen dat verzoeker een zeer laag opleidingsniveau heeft. Zo heeft hij enkel de basisschool afgemaakt (persoonlijk onderhoud p. 7-8). Voor zijn vlucht naar België verkocht hij kledij op straat. Hij beschrijft dit zelfs niet als een business, maar slechts een overlevingsstrategie (persoonlijk onderhoud, p. 8)

Verzoeker heeft daarnaast ook een zeer beperkte kennis van het Frans. Dit maakt dat zijn algemeen economisch profiel zeer zwak is.

Dat verwerende partij besluit dat verzoeker zich na 17 jaar opnieuw moet kunnen vestigen in Douala omdat hij er enkele jaren heeft verbleven als straatverkoper van kledij, in een overlevingsmodus, kan niet gevolgd worden. Zij stelt dat dit besluit gebaseerd is op de persoonlijke situatie van verzoeker. Toch wordt nergens duidelijk hoe rekening is gehouden met alle hierboven opgesomde, individuele elementen. Dit is manifest onzorgvuldig en onredelijk en strookt niet met de feitelijkheden zoals gekend door het CGVS.

Ten vijfde duidt verzoeker op zijn medische toestand. Deze is verzwakt, mede door zijn sociale toestand, zo blijkt uit een overgelegd medisch certificaat (stuk 2). De stress leidt er immers toe dat hij herhaaldelijk en verschillende dagen (éénmaal zelfs 12 dagen aan een stuk) de hik kan ontwikkelen. Het is tevens gelinkt aan maag- en darmproblemen. Het attest stelt in deze onder meer dat een opvolging in gastro-enterologie noodzakelijk is om de terugkerende hik te voorkomen. Ook het stressniveau dient onder controle te worden gehouden. Dit is met andere woorden een ernstig medisch probleem dat niet zomaar opzij kan worden geschoven.

Verzoeker heeft bijgevolg het risicoprofiel van een persoon met politieke overtuigingen voor de onafhankelijkheidsstrijd van de Engelstalige regio's, en dit reeds sinds 2017, zonder familiaal, noch sociaal netwerk, met medische problemen en die bovendien bijna reeds 17 jaar in België is.

Dit profiel is absoluut niet afdoende in rekening gebracht in de zeer beperkte motivering. Verzoeker geeft nochtans op het einde van het onderhoud letterlijk aan dat hij naast vervolging ook deze algehele precaire situatie vreest ingeval van terugkeer (persoonlijk onderhoud p. 30).

Al deze informatie dient bekeken te worden in de context die de verwerende partij zeer goed kent en niet ontkent, doch niet heeft onderzocht

Die uiterst moeilijke context in Kameroen als ook de mensenrechtenschendingen verontrusten eveneens mensenrechtenorganisaties. In het HRW rapport 2022 over Kameroen staat dat (**stuk 3**): [...]

Verzoeker verwijst in deze ook naar het rapport van HRW 2023 over de situatie in 2022 die dit alles bevestigt [URL]

De COI Focus 20 februari 2023 stelt ten slotte dat het conflict in de Noord- en Zuidwestelijke, Engelstalige regio's nog steeds actueel is en dat de burgerbevolking hierbij als het grootste slachtoffer geldt.

Volgende passage maakt dit onder meer duidelijk (stuk 3): [...]

Volgens het rapport van Human Rights Watch van februari 2024 lopen verschillende (groepen) Engelstalige Kameroeners inderdaad een serieuze risico door de autoriteiten te worden vervolgd. Bovendien strekt de dreiging zich uit tot het hele land: [...]

Het is zonder meer duidelijk dat verzoeker in Kameroen als overtuigde sympathisant/activist van de onafhankelijkheidsgedachte potentieel behoort tot een geviseerde groep en dus blootgesteld is aan ernstige schade in geval van terugkeer. Gelet op zijn lang verblijf in het buitenland, bovendien België, gekend als een actief centrum van de oppositie kan wel degelijk in de ogen van de Kameroense overheid de perceptie bestaan dat verzoeker terugkeert om de separatistische zaak te steunen.

De verwerende partij betwist niet het politieke engagement als dusdanig, wel de intensiteit of het duurzaam karakter ervan of nog beschouwt zij dit engagement als opportunistisch.

Bij het beoordelen of de vrees van de verzoeker voor vervolging of risico op ernstige schade gegrond is, doet het evenwel niet ter zake of de verzoeker in werkelijkheid de politieke kenmerken vertoont die aanleiding geven tot de vervolging indien deze kenmerken hem door de actor van de vervolging worden toegeschreven.

Dit risico kan niet worden uitgesloten.

De verwerende partij gaat al te makkelijk voorbij aan de bewijzen die wèl voorliggen om dit minstens minimaal engagement te staven.

Zij verwijst naar geen enkele objectieve bron die aantoont dat bij een minimaal engagement dit risico wèl is uitgesloten.

De verwerende partij toont niet aan op welke wijze hij ondanks dit profiel en de beschikbare informatie toch over een veilig vestigingsalternatief zou beschikken.

5. Het behoort nogmaals de principes in herinnering te brengen:

Verzoeker wijst erop dat de analyse van de verwerende partij van het alternatief van binnenlandse vlucht slechts zin heeft indien verzoekers vrees gegrond en actueel wordt geacht. Verzoeker is derhalve van mening dat het bestreden beslissing impliceert dat de verwerende partij zijn vrees gegrond en actueel acht.

Dat was ook de redenering die Uw Raad heeft gevolgd in zijn arrest van 18 december 2020, eveneens betreffende een Kameroense onderdaan: [...]

Volgens verzoeker geldt dezelfde redenering naar analogie. Zijn vrees voor ernstige schade moet daarom als gegrond en actueel worden beschouwd.

De bewijslast ligt dus bij de verwerende partij. Zij moet bewijzen dat de verzoeker een veilig vestigingsalternatief heeft overeenkomstig artikel 48/5, § 3, van de wet van 15 december 1980.

Bij de beoordeling van het binnenlands alternatief moet ze beschikken over nauwkeurige en actuele informatie uit relevante bronnen, zoals van het UNCHR en van EASO, zo volgt uit artikel 8, lid 2 Herschikte Kwalificatierichtlijn (zie ondermeer RvV 5 maart 2010 nr. 39.789, RvV 7 september 2012 nr. 87.102 en RvV 9 juni 2016 nr. 169.498)

Om te kunnen spreken van een binnenlands vestigingsalternatief, moet de vreemdeling veilig kunnen reizen, naar het betrokken gebied, daar toegelaten worden en er zich kunnen vestigen (zie onder meer EHRM 28 juni 2011, Sufi en Elmi/ VK; EHRM 19 februari 2016, nr. 162.456).

Over vestigingsalternatieven en meer bepaald over de omkering van de bewijslast heeft Uw Raad in zijn arrest nr. 54.609 van 20 januari 2011 ook nog het volgende beslist: [...]

Het is dus niet aan verzoeker om aan te tonen dat hij niet over een veilig vestigingsalternatief zou beschikken wel aan de verwerende partij dat hij daar WEL over beschikt. Met de motieven aangedragen in de beslissing slaagt zij daar geenszins in.

Opnieuw verwijst verzoeker naar het rapport van Human Rights Watch van februari 2022.

Human Rights Watch is van mening dat dit argument niet opgaat voor Kameroeners die sinds 2017 asiel zoeken, niet alleen vanwege de wijdverbreide en goed gedocumenteerde mensenrechtenschendingen in hun land, maar ook omdat de bedreigingen in de meeste door Human Rights Watch onderzochte gevallen afkomstig waren van de centrale regering, waaraan niet kan worden ontkomen door simpelweg naar een ander deel van het land te verhuizen.

Inderdaad, volgens de Guidelines on International Protection nr 4 van de UNCHR : [...]

Volgens de UNHCR-normen mag een oplossing voor interne hervestiging geen risico van een gegronde vrees voor vervolging inhouden en moet de betrokkene een normaal leven kunnen leiden, zonder onredelijke moeilijkheden te moeten ondergaan.

In casu, is dit niet mogelijk. Verzoeker heeft slechts nog weet van drie familieleden die allen gevlucht zijn naar Nigeria. Eén van zijn drie kinderen is daar met zijn zus. Ook zijn broer bevindt zich in Nigeria. Over zijn twee andere kinderen heeft hij geen nieuws, noch over andere familieleden. Zijn beide ouders zijn reeds overleden.

Verzoekers familiale omstandigheden laten bijgevolg niet toe hem op te vangen.

Ondanks deze informatie die verzoeker meedeelde, werden er over zijn familiale situatie verder gemakkelijkschalve geen afdoende vragen gesteld, zo over bijvoorbeeld de omstandigheden waarin de familieleden van verzoeker leven, of zij een netwerk hebben, betrokkene kunnen opvangen, een woonst hebben die hen toelaat om dat te doen, de financiën hebben om daar in te slagen, enz.

De verwerende partij faalt dus volledig in haar onderzoek en enkel daarom al moet minstens de beslissing worden vernietigd.

Daarnaast is duidelijk dat verzoeker geen sociaal netwerk in de Franstalige regio's heeft. Hij bevindt zich reeds onafgebroken in België sinds november 2006, wat neerkomt op bijna 17 jaar. Naar een sociaal netwerk wordt dan ook zelfs niet meer gevraagd door verwerende partij. Het is dan ook onredelijk en manifest onzorgvuldig om zonder enige bevraging/onderzoek te besluiten dat verzoeker zich kan hervestigen in Douala omdat hij daar twintig jaar geleden enige tijd op straat kledij verkocht als straatverkoper.

Er wordt op die basis ook zonder enige bevraging aangenomen dat verzoeker voldoende Frans spreekt. Dergelijke beoordeling is niet ernstig. Het is van belang in deze te herhalen dat verzoeker enkel het lager onderwijs heeft gevolgd.

Verzoeker geeft daarnaast zelf aan geen enkele connectie meer met Kameroen te hebben en nergens naartoe te kunnen (persoonlijk onderhoud p. 30).

Op geen enkele wijze worden deze persoonlijk aspecten echter in rekening gebracht, zoals nochtans vereist. Indien elementen toch worden opgenomen, is dit zeer eenzijdig. Eerder werd al in de rechtspraak gesteld dat de motivatie van de bestreden beslissing onvoldoende is door telkens de meest nadelige interpretatie voor de verzoeker te weerhouden (RvS - arrest nr. 104.820 van 18 maart 2002).

Uw Raad moet dan ook vaststellen dat verzoeker helemaal niet eenvoudigweg aan de slag kan gaan in de Franstalige regio's.

Als Engelstalige Kameroener die reeds 17 jaar in België is, geen familiaal netwerk heeft, noch een sociaal netwerk in het Franstalig deel en bovendien geen enkel opleidingsniveau heeft, kan niet zomaar verwacht worden dat hij zich in de Franstalige gebieden kan vestigen, een woonst kan vinden en in zijn onderhoud kan voorzien.

Verzoeker herhaalt hierbij ook zijn medische problemen die in België gelinkt zijn aan zijn preciaire socio-economische situatie. Dit zal enkel maar verergeren in geval van terugkeer.

Door louter te motiveren dat die "in geen enkel verband staan met het asielrelaas", doet de verwerende partij evenwel geen correcte afweging van de individuele situatie van de verzoekende partij voor de beoordeling van het veilig vestigingsalternatief. Terwijl de toegang tot medische hulp zeer precair is. Evenmin is onderzocht of verzoeker met zijn aandoening wel kan werken.

Specifiek met het oog op verzoekers uiterste preciaire situatie verwijst hij naar de rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie, dat oordeelde dat h o e meer de verzoeker eventueel het bewijs kan leveren dat hij specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden, hoe lager de mate van willekeurig geweld zal zijn die vereist is opdat hij in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming. (HvJ arrest El Gafaji, C 465/07, 17 februari 2009, punt 39).

6. Hieraan dient toegevoegd dat meerdere grote asiellanden wèl een "temporary protected status" - vergelijkbaar met de subsidiaire beschermingsstatus - toekennen aan Engelstalige Kameroeners (stuk 3). Zo besliste in april 2022 de Verenigde Staten om deze beschermingsstatus systematisch te verlenen voor een duur van 18 maanden menend dat een veilig intern alternatief tot vestiging quasi niet mogelijk is voor Engelstalige Kameroeners.

De verwerende partij kan dit gegeven niet zomaar naast zich neerleggen en moet minstens de motieven voor de toekenning van een dergelijke status aan andere Kameroeners onderzoeken en aangeven waarom zij meent dat zij als onafhankelijk orgaan een ander standpunt kan innemen en dit gegeven niet in haar beraad zou moeten betrekken om de individuele situatie van verzoeker af te wegen.

Zij kan zich moeilijk louter verschuilen achter het beginsel van de soevereiniteit van de behandelende staat zonder desbetreffend minstens te motiveren waarom zij meent een ander standpunt te kunnen innemen gelet op het zeer gedocumenteerde standpunt van de VS om tot hun besluit te komen.

Verzoeker maakt zich de daar aangehaalde bronnen en gegevens eigen om zijn verzoek tot subsidiaire bescherming te staven.

De COI Focus 20 februari 2023 stelt ten slotte dat het conflict in de Noord- en Zuidwestelijke, Engelstalige regio's nog steeds actueel is en dat de burgerbevolking hierbij als het grootste slachtoffer geldt.

Volgende passage maakt dit onder meer duidelijk (stuk 6): [...]

Ook de precare situatie in de Franstalige delen wordt bevestigd. De toegang tot diensten inzake primaire basisbehoeften is niet verzekerd. De druk op de Franstalige regio's is te groot. Zie onder meer het volgende tekstfragment (stuk 4): [...]

De internationale ngo Global Centre for the Responsibility to Protect⁹ wijst ook op de complexiteit van deze voortdurende en verergerende crisis in Kameroen en wijst op de verschillende risico's : [...]

Een zelfde beeld wordt geschetst in het laatste HRW rapport 2023:

De updates van UN OCHA van oa 15/02/2023 en 11/07/2023 schetsen eenzelfde beeld.

De humanitaire crisis is enorm met 4.7 miljoen mensen die in nood zijn en 2.4 miljoen mensen die onmiddellijk door honger worden bedreigd van juni tot augustus 2023. [URL]

Dat de huidige situatie zeer problematisch is blijkt ook uit volgend verslag op de site van VOA (Voice of America), gepubliceerd op 3 juni 2023 (stuk 4): [...]

Onvoldoende voedselzekerheid in combinatie met een oorlogssituatie en veel intern verplaatste vluchtelingen bemoeilijkt de situatie in de Franstalige delen verder.

Dergelijke zaken worden niet opgenomen in de beoordeling van verzoekers situatie die een precare medische situatie heeft wat de motivering opnieuw onzorgvuldig en foutief maakt.

In een dergelijke crisis is het immers ONMOGELIJK om voor verzoeker, met zijn persoonlijk precair profiel en verleden, van een redelijk en veilig vestigingsalternatief te spreken.

Het CGVS stelt verder manifest de eigenlijke veiligheidssituatie in het Franstalige gedeelte beter voor dan deze in werkelijkheid is.

Zo is de landeninformatie niet eenduidig positief met betrekking tot de razzia's. Verschillende bronnen in het door de verwerende partij aangehaalde COI rapport spreken elkaar tegen.

Zo stelt de Kameroense ngo HSR-Cmr duidelijk dat (stuk 4): [...]

Deze bron spreekt over constante controles en willekeurige arrestaties die kunnen plaatsvinden door veiligheidsdiensten en andere overheidsdiensten wat zonder meer wordt geminimaliseerd door de verwerende partij door te stellen dat de razzia's zijn afgenomen.

Ook inzake terugkeer van burgers na een aanvraag tot internationale bescherming kan er, in tegenstelling tot wat het CGVS beweert, niet zomaar van worden uitgegaan dat dit geen risico op een ernstig nadeel in de zin van wet van 15 december 1980 met zich meebrengt.

Het HRW rapport 2022 meldt hierbij dat (stuk 4): [...]

Ook de toegang tot het grondgebied van Kameroen houdt dus zonder meer risico's in, zeker gelet op het profiel van verzoeker die geruime tijd in het buitenland verbleef.

Een schending van artikel 48/4, § 2, c) Vw en 48/5 §3 wordt aldus aangetoond, minstens moet de bestreden beslissing vernietigd worden opdat het CGVS aanvullende onderzoeksmaatregelen kan nemen.

Conclusie

Uit het voorgaande blijkt duidelijk dat de motieven van de bestreden beslissing een dermate verregaande beslissing tot weigering van de subsidiaire bescherming niet kunnen ondersteunen."

2.2. Bij het verzoekschrift voegt verzoeker volgende stukken:

"2) Medisch certificaat, dd. 06.03.2023 + verslag analyse EpiCURA Ziekenhuis;

3) Federal Register / Vol. 87, No. 109 / Tuesday, June 7, 2022 / Notices;

4) Referenties van de genoemde bronnen in de tekst (of in de tekst beroep zelf bij vergetelheid) [URL-verwijzingen]".

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsbepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

In de mate verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4. Blijkens de bestreden beslissing wordt geen geloof worden gehecht aan de door verzoeker voorgehouden vervolgingsfeiten en vrees bij terugkeer naar Kameroen. Verweerder motiveert op omstandige en draagkrachtige wijze dat verzoeker niet aannemelijk heeft weten te maken dat er in zijn hoofde een gegronde vrees voor vervolging, zoals bepaald in de Conventie van Genève, in aanmerking kan worden genomen.

De elementen van deze motivering luiden als volgt:

- verzoekers extreem laattijdig verzoek om internationale bescherming doet afbreuk aan de ernst van de door hem voorgehouden vrees voor vervolging; verzoeker verliet Kameroen in 2006 en zijn eerste verzoek om internationale bescherming in België werd definitief verworpen in 2011, waarna hij illegaal in België verbleef en – niettemin hij voorhield zich sinds 2017 vanuit België in te zetten voor de onafhankelijkheidsstrijd van Engelstalig Kameroen en reeds sinds 2017 bedreigd te zijn door C.M. – wachtte tot 4 januari 2023 om een volgend verzoek om internationale bescherming in te dienen (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 5, p. 6, p. 14, p. 17-19, p. 21, p. 25, p. 30);
- verzoeker weet zeer weinig over (de acties van) C.M., die hij nochtans aanduidt als actor van vervolging (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 5, p. 15, p. 17);
- verzoekers verklaringen uit zijn eerste en volgend verzoek om internationale bescherming bevatten tegenstrijdigheden (verklaring DVZ in het kader van het eerste verzoek om internationale bescherming; bestreden beslissing in het kader van het eerste verzoek om internationale bescherming; verklaring volgend verzoek, punt 10; notities van het persoonlijk onderhoud, p. 29), waaruit blijkt dat verzoeker zijn verklaringen over zijn verblijfplaatsen moedwillig heeft gewijzigd in het kader van zijn volgend verzoek en de Belgische asielinstanties heeft trachten misleiden;
- verzoekers activiteiten in België in het kader van zijn activisme voor Zuid-Kameroen beperken zich slechts tot een weinig zichtbare betrokkenheid bij acties en demonstraties en bovendien kan aan sommige van verzoekers deelnames geen geloof worden gehecht; het is dan ook niet aannemelijk dat verzoeker gevaar zou lopen om door de autoriteiten te worden vervolgd bij terugkeer naar Kameroen;
- verzoekers vrees voor B.D. werd reeds in het kader van de beoordeling van verzoekers eerste verzoek om internationale bescherming ongeloofwaardig geacht en verzoeker maakte tijdens het persoonlijk onderhoud van 17 april 2023 geen enkele vermelding van nieuwe ontwikkelingen in de zaak.

Verzoeker komt in het verzoekschrift niet verder dan het louter volharden in zijn steun aan de onafhankelijkheidsstrijd en zijn problemen met B.D., wat bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht tegen de terechte en pertinente motiveringen in de bestreden beslissing.

Verzoeker brengt bovendien geen element aanbrengt waaruit zou kunnen blijken dat hij dat hij zich beroept op elementen die overeenkomstig artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in zijn hoofde de

erkenning van de vluchtelingenstatus kunnen rechtvaardigen. Dit blijkt tevens uit het verzoekschrift, waar het volgende wordt gesteld:

“Hoewel verzoeker bij zijn verklaringen blijft en vreest vervolgd te worden als gevolg van zijn steun aan de onafhankelijkheidsstrijd van de Engelstalige regio's, iets wat geweten is door de Kameroense informant C.M. als ook door zijn eerder geuite problemen met mijnheer B.D., gedraagt hij zich, wat het vluchtelingenstatus betreft, naar de wijsheid van uw Raad, dit voor zover geen nieuwe elementen kunnen aangebracht worden in de loop van de procedure.

In dit verzoekschrift draagt hij bijgevolg enkel middelen naar voren aangaande de weigering van het verlenen van de status van subsidiaire bescherming.”

De Raad stelt verder vast dat verzoeker geen verweer of concrete elementen aanbrengt die de pertinente motieven in de bestreden beslissing kunnen verklaren of weerleggen. Deze motieven zijn draagkrachtig en vinden steun in het administratief dossier. Op grond hiervan wordt terecht besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door hem uiteengezette vluchtrelaas. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel geheel in gebreke blijft.

Verzoeker slaagt er aldus niet in de hoger aangehaalde motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

5. De Raad stelt verder vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door hem in de loop van de administratieve procedure neergelegde documenten zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door hem voorgehouden nood aan internationale bescherming.

6. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* geenszins is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

7. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

In de mate dat verzoeker in het kader van zijn betoog over de (on)redelijkheid van het vestigingsalternatief in Franstalig Kameroen wijst op landeninformatie inzake de humanitaire situatie in (Franstalig) Kameroen, toont verzoeker niet aan dat hij in deze context persoonlijk wordt geviséerd of dat hij behoort tot een groep van geviseerde personen. Verzoeker brengt geen concrete elementen aan waaruit kan blijken dat hij bij terugkeer naar (Franstalig) Kameroen zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede waarbij hij niet zou kunnen voorzien in zijn elementaire levensbehoeften als gevolg van een opzettelijk gedrag door een actor of actoren.

8. Opdat aan een verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van het leven of de persoon van de verzoeker, als burger, als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Uit de beschikbare landeninformatie in het rechtsplegingsdossier blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld en de impact van het conflict in Kameroen regionaal erg verschillend zijn. De bestreden beslissing stelt op goede gronden het volgende:

“Uit een grondige analyse van de huidige veiligheidssituatie in Kameroen (zie COI Focus “Kameroen. Engelstalige regio's: veiligheidssituatie” van 20 februari 2023, beschikbaar op https://www.cgria.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_cameroun_regions_anglophones_situation_securitaire_20230220.pdf of <https://www.cgvs.be/fr> blijkt dat dit land momenteel getroffen wordt door een zogenaamde “Engelstalige crisis”. Het gaat hierbij echter om een gelokaliseerd conflict, dat zich in hoofdzaak beperkt

tot de twee Engelstalige regio's, namelijk North West en South West. Uit dezelfde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in het Franstalige deel van Kameroen fundamenteel verschilt van deze in het Engelstalige deel van Kameroen."

Uit de motieven van de bestreden beslissing blijkt dat in de gegeven omstandigheden een onderzoek naar een intern vestigingsalternatief zich opdringt. In casu stelt verweerder als volgt:

"Het Commissariaat-generaal benadrukt bovendien dat uit artikel 48/5, § 3 van de wet van 15 december 1980 volgt dat de behoefte aan bescherming niet bewezen is indien er in een deel van het land geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat, en van de verzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Hierbij geldt als voorwaarde dat de verzoeker om internationale bescherming op een veilige en wettige manier kan reizen naar dat deel van het land en er toegang toe kan hebben. In casu is het Commissariaat-generaal van oordeel dat u zich aan de bedreiging van uw leven of persoon als gevolg van de veiligheidssituatie in uw regio van herkomst kan onttrekken door u in Franstalig Kameroen te vestigen, meer bepaald in de stad Douala, alwaar u over een veilige en redelijke interne vluchtmogelijkheid beschikt."

Uit artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet volgt evenwel dat er geen behoefte is aan bescherming indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat en indien van de verzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij zich in dat deel van het land vestigt. Hierbij geldt als voorwaarde dat de verzoeker om internationale bescherming op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land. Uit artikel 8 van de Richtlijn 2011/95/EU, waarvan artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet de omzetting vormt, blijkt duidelijk dat de bewijslast van het intern vestigingsalternatief bij verweerder ligt. Voor verzoeker blijft de samenwerkingsplicht gelden met dien verstande dat hij in de mogelijkheid wordt gesteld om zijn opmerkingen te laten gelden met betrekking tot het voorgestelde vestigingsalternatief.

Uit de bestreden beslissing blijkt dat verweerder een intern vestigingsalternatief in Douala voorstelt.

Bijgevolg dringt zich een onderzoek naar het intern vestigingsalternatief op.

Dit intern vestigingsalternatief moet zowel veilig als redelijk zijn. Hierbij moet rekening worden gehouden met de algemene situatie in het vestigingsalternatief en met de persoonlijke omstandigheden eigen aan de verzoeker.

Met betrekking tot de bereikbaarheid van en de algemene situatie in Franstalig Kameroen oordeelt de verweerder in de bestreden beslissing als volgt:

"Hoewel het conflict een aanzienlijke impact heeft op de bewegingsvrijheid van de burgers in het Engelstalige deel van het land, onder meer door de 'ghosttown-operaties' en de vele checkpoints van de autoriteiten of de separatisten, blijkt dat het mogelijk is om zich van het Engelstalige naar het Franstalige deel van het land te verplaatsen. Bovendien is het Franstalige deel bereikbaar via de internationale luchthavens van Douala en Yaoundé.

Wat de veiligheidssituatie in de Franstalige regio van Kameroen betreft, dient te worden vastgesteld dat deze regio niet wordt getroffen door het geweld als gevolg van de Engelstalige crisis, met uitzondering van enkele geïsoleerde incidenten, voornamelijk aan de grens van de Engelstalige regio's. Uit de beschikbare informatie blijkt duidelijk dat het geweld als gevolg van de Engelstalige crisis in het Franstalige gedeelte van het land momenteel beperkt is, dat het geweld niet het hele land treft en niet veralgemeend is.

Bijgevolg kan niet worden gesteld dat een burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4 §2 c) van de wet van 15 december 1980.

De situatie in het Franstalige gedeelte van Kameroen beantwoordt bijgevolg niet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, c) van de wet van 15 december 1980, dat beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld als gevolg van een gewapend conflict dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat, indien een burger zou worden teruggezonden naar het desbetreffende land of, in voorkomend geval, naar de desbetreffende regio, hij louter door zijn aanwezigheid aldaar zou worden blootgesteld aan een reëel risico op ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 §2 c).

Bovendien blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt, dat talrijke Engelstaligen, voornamelijk vrouwen en kinderen, toevlucht vinden in de Franstalige regio's, waar ze vaak in precare omstandigheden leven. In werkelijkheid kunnen de Engelstalige IDP's er echter rekenen op de hulp en sympathie van de Franstalige gemeenschap die hen opvangt. Er worden geen spanningen tussen de twee gemeenschappen waargenomen. De meeste geraadpleegde bronnen melden bovendien dat Engelstalige

IDP's niet doelgericht worden gediscrimineerd door de autoriteiten, louter omdat ze Engelstalig zijn. Uit alle informatie blijkt dus dat er geen sprake is van systematische vervolging van Engelstalige Kameroeners door de Kameroense autoriteiten in het Franstalige deel van het land, louter omdat ze Engelstalig zijn."

Verzoeker verwijst in het verzoekschrift naar landeninformatie inzake de veiligheidssituatie in Kameroen (stuk 4, bij verzoekschrift). Deze landeninformatie is dezelfde als of ligt in de lijn van de door verweerder gehanteerde informatie en ondersteunt de analyse van verweerder omtrent de veiligheidssituatie in Engelstalig en Franstalig Kameroen.

Voor zover verzoeker verwijst naar het gegeven dat er nog steeds controles en arrestaties plaatsvinden door de Kameroense autoriteiten in de Franstalige regio's van Kameroen, doet dit geen afbreuk aan de vaststelling dat uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld gelieerd aan het zogenaamde "*Engelstalig conflict*" in Kameroen in de Franstalige regio's beperkt is en niet algemeen verspreid, dat Engelstaligen in de Franstalige regio's kunnen rekenen op hulp en sympathie van de Franstaligen en dat er geen sprake is van een systematische vervolging van Engelstaligen door de Kameroense autoriteiten in Franstalig Kameroen. Verder wordt wel degelijk rekening gehouden met de precare levensomstandigheden waaronder Engelstalige Kameroeners in Franstalig Kameroen kunnen leven. Verzoeker toont met zijn algemene verwijzingen naar landeninformatie inzake de socio-economische situatie van Engelstalige Kameroeners in Franstalig Kameroen niet concreet aan dat hij bij terugkeer naar Franstalig Kameroen zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede waarbij hij niet zou kunnen voorzien in zijn elementaire levensbehoeften.

Verzoeker citeert in het verzoekschrift uit landeninformatie inzake de situatie van Kameroeners die gedwongen teruggestuurd werden na afwijzing van hun verzoek om internationale bescherming in de Verenigde Staten. De context en omstandigheden waarin deze afgewezen Kameroense asielzoekers zich bevonden bij een terugkeer zijn echter zeer specifiek. De gedwongen groepsrepatriëringen vanuit de Verenigde Staten uitgevoerd door de Amerikaanse autoriteiten van personen die verklaren reeds voor hun vlucht problemen te hebben gekend met de Kameroense autoriteiten, dewelke gepaard ging met negatieve media aandacht, en waarbij hun rechten niet werden gerespecteerd en zij geïdentificeerd werden door de Kameroense autoriteiten, betreffen *in casu* zeer specifieke omstandigheden in het kader van een terugkeer. Uit de bevindingen van het HRW rapport kan bijgevolg geenszins worden afgeleid dat er in hoofde van elke Kameroener, of elke Engelstalige Kameroener, louter en alleen omwille van zijn terugkeer, verblijf in het buitenland en/of verzoek om internationale bescherming in België een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet bestaat in geval van terugkeer naar (Franstalig) Kameroen.

Voor zover verzoeker verwijst naar de beslissing van de Verenigde Staten waarbij aan Engelstalige Kameroeners systematisch een tijdelijke beschermde status (TPS) voor 18 maanden wordt verleend (stuk 3, bij verzoekschrift), dient opgemerkt dat het om een tijdelijke status gaat en niet om de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus. Dergelijke beslissing in de Verenigde Staten is gericht op Kameroense onderdanen die in de Verenigde Staten verblijven en houdt niet in dat elke verzoeker om internationale bescherming uit Kameroen de vluchtelingenstatus, dan wel de subsidiaire beschermingsstatus dient te worden toegekend door de Belgische autoriteiten. De door verzoeker bijgebrachte informatie kan geen afbreuk doen aan de terechte vaststelling dat verzoeker over een veilig en redelijk intern vestigingsalternatief in Franstalig Kameroen beschikt.

Bovendien toont verzoeker, gelet op voorgaande, niet aan dat hij een persoonlijke vrees heeft te worden vervolgd door de Kameroense autoriteiten, dan wel door de afscheidingsbeweging.

Uit wat voorafgaat blijkt dat Douala in hoofde van verzoeker als een veilig intern vestigingsalternatief kan worden beschouwd.

Derhalve dient te worden nagegaan of het redelijk is voor verzoeker om zich in Franstalig Kameroen te vestigen.

In de bestreden beslissing wordt dienaangaande terecht gesteld als volgt:

"Derhalve dient te worden onderzocht of u beschikt over een redelijke mogelijkheid om u te vestigen in het Franstalige deel van Kameroen, meer bepaald in de stad Douala. Gegeven het feit dat u een twee tot drie jaar marktkramer was in Douala en u er voor uw vertrek met uw familie resideerde (zie notities CGVS, p.8 en p.29), kan redelijkerwijs worden verwacht dat u de Franse taal machtig bent en dat u er zich opnieuw zou kunnen vestigen. Aldus, rekening houdend met uw persoonlijke situatie kan redelijkerwijs

van u worden verwacht dat u zich in het Franstalige gebied van Kameroen vestigt, namelijk in de stad Douala.

Gelet op de bovenstaande overwegingen stelt het Commissariaat-generaal vast dat u, los van de huidige situatie in uw regio van herkomst, in het Franstalige deel van Kameroen over een veilige en redelijke internvluchtmogelijkheid beschikt in de zin van artikel 48/5, § 3 van de wet van 15 december 1980. U hebt het tegendeel niet bewezen."

Verzoeker betwist in het verzoekschrift dat hij over een veilig en redelijk intern vestigingsalternatief beschikt in Franstalig Kameroen.

Verzoeker stelt in het verzoekschrift dat hij lid is van de Southern Cameroons in Belgium Association en wijst erop een attest inzake zijn lidmaatschap te hebben overgemaakt. Hij herneemt zijn verklaringen uit het persoonlijk onderhoud inzake zijn activiteiten in België, benadrukt dat hij een overtuigd secessionist is en citeert algemene landeninformatie waaruit blijkt dat alle Engelstalige Kameroeners die de onafhankelijkheid steunen in aanmerking kunnen komen voor vervolging in geval van terugkeer.

Verzoeker gaat hiermee echter geheel voorbij aan de omstandige en draagkrachtige motivering van verweerder inzake verzoekers voorgehouden activisme in België en het risico dat hij omwille hiervan loopt in geval van terugkeer naar Kameroen. De bestreden beslissing stelt hieromtrent ingevolge de elementen in het dossier op goede gronden het volgende:

"Verder, dient opgemerkt, dat uw activiteiten in België, in het kader van uw activisme voor ZuidKameroen, zich slechts beperken tot een weinig zichtbare betrokkenheid bij acties en demonstraties in België, en bovendien kan aan uw deelname aan sommige van deze manifestaties gewoonweg geen geloof worden gehecht. Zo bleek u te hebben deelgenomen aan demonstraties in België, maar was u nooit betrokken in de organisatie of begeleiding van deze demonstraties (zie notities CGVS, p.23-24). Gevraagd wie ze organiseerde, antwoordde u vaagweg dat het jullie president was, genaamd I.M., die volgens u zorgt voor de hele organisatie en de strijd (zie notities CGVS, p.23). Gevraagd van welke organisatie ze dan president is, zei u dat het Zuid-Kameroen was, ook Ambazonia genoemd. Uit informatie – toegevoegd aan het administratieve dossier – kan echter worden afgeleid dat I.M. [N.] één van de vier personen is die het presidentschap van Ambazonia opeist, dat zij resideert in het Verenigd Koninkrijk en er voorzitter is van Friends of British Southern Cameroons. Dat zij vanuit het Verenigd Koninkrijk en als president van Ambazonia zich zou bezig houden met de organisatie van manifestaties in België, is dan ook weinig waarschijnlijk. Zeker, gezien u zelf – via uw document – aangeeft dat u sinds het jaar 2017 lid was van de Southern Cameroons Belgium Association, voorgezeten door N.E.. Echter, bleek het – volgens uw verklaringen – niet N. te zijn die de protesten in België organiseerde, maar de in het Verenigd Koninkrijk residerende M., voorzitter van de Britse Zuid-Kameroeners en president van heel Ambazonia. Deze verklaringen zijn op zijn minst merkwaardig te noemen. Gevraagd of u zelf ooit protesten heeft georganiseerd, antwoordde u eerst bevestigend (zie notities CGVS, p.23), maar wanneer gevraagd wordt welke u organiseerde, wijzigde u uw verklaringen en stelde u dat u naar protesten en meetings ging (zie notities CGVS, p.24). U bleek zelf nooit aan enig protest te hebben bijgedragen, en stelde dat leiders dit doen. Het enige wat u wél bleek te doen, is het schoonmaken en klaar zetten van de meeting hall Kosmos op de Chaussée de Mons, in Brussel. U heeft zelfs niet financieel bijgedragen. Gegeven bovenstaande verklaringen uwentwege, kan bezwaarlijk worden gesteld dat u een zichtbaar politiek engagement aangaat in België, en bovendien, bleken uw verklaringen over de acties van de leiders van Ambazonia, weinig aannemelijk. Daarnaast, bleek u erg weinig kennis te hebben over de demonstraties waaraan u beweerdelijk heeft deelgenomen.

Gevraagd aan hoeveel protesten u heeft deelgenomen in België, antwoordde u vaagweg dat het er veel waren, aan het Europees Parlement, aan hotel G Harré en aan de Kameroense en Ghanese ambassade (zie notities CGVS, p.20). Gevraagd naar een inschatting van het aantal keer dat u aan protesten meenam, kwam u tot de conclusie dat het niet meer dan 20 keer was. Gevraagd wat dan de belangrijkste was, antwoordde u dat er een grote manifestatie was aan het hotel [G Harré]. Gevraagd om over deze manifestatie te vertellen, antwoordde u dat de minister van Justitie van Kameroen aanwezig was [in België] en dat jullie gingen protesteren voor de vrijlating van Ambazonia-activisten die in de gevangenis zaten in Kameroen. Gevraagd wie er allemaal in de gevangenis zit in Kameroen, antwoordde u – opnieuw danig vaag – dat het separatisten en journalisten zijn die de onafhankelijkheid hebben gesteund. U voegde er nogmaals vaag aan toe dat het over veel mensen gaat. Uiteindelijk zei u dat A.T. en zijn kabinetsleden in Nigeria zijn gearresteerd en naar Kameroen zijn gebracht in het jaar 2018. Buitengewoon opvallend zijn deze verklaringen, gezien objectieve informatie (toegevoegd aan het administratieve dossier) aangeeft dat het doel van het bezoek van de Minister van Justitie, genaamd L.E., aan België een meeting was met leden van de Engelstalige diaspora, maar dat deze uit de hand liep. Geenszins was het een gericht protest voor de vrijlating van – door u niet bij naam gekende – separatisten en journalisten. Sterker nog, deze

meeting – en bijhorend protest – ging door op 5 augustus 2017 en kan dus onmogelijk gericht zijn op de vrijlating van A.T. en zijn kabinet, gezien deze – zowel volgens objectieve informatie die aan het administratieve dossier werd toegevoegd, als volgens uw eigen verklaringen – slechts werd gearresteerd in [december] 2018. Ten slotte, dient opgemerkt dat deze meeting niet doorging in een hotel – zoals u verkeerdelijk beweerde -, maar in de conferentieruimte van de organisatie voor de landen van Afrika, de Caraïben en de Pacifiek (APC) in de Georges Henrilaan – hetgeen u waarschijnlijk bedoelde met “G Harré”, maar dit werd door u niet gecorrigeerd in uw opmerkingen bij de notities van het persoonlijk onderhoud (zie groene map, in administratieve dossier). Er dient dan ook opgemerkt dat geen geloof aan uw deelname aan deze – door u als meest belangrijk bestempelde – protest. Bijgevolg, kan ook uw bewering te hebben deelgenomen aan minder dan twintig protesten slechts weinig ernstig worden beschouwd, en dit wordt gestaafd door uw verklaringen. Zo werd u gevraagd of u nog voorbeelden kon geven van andere manifestaties, gezien u zei dat er ook journalisten werden opgesloten, maar u antwoordde niet op de vraag en stelde enkel – weinig informatief - dat journalisten vertellen wat er in Ambazonia gebeurt en dat ze weggaan uit Kameroen (zie notities CGVS, p.21). Gevraagd om namen of voorbeelden te geven van deze journalisten, diende u een antwoord schuldig te blijven. U zei wel leden van het parlement te kennen, maar bleek uiteindelijk slechts twee namen te kennen, namelijk Harry Camden [H.K. – zie informatie in administratieve dossier], vermoord in Kameroen en J.W. [W.], gevlucht uit Kameroen. U wist echter niet dat deze door u gekende J.W. [W.] op heden in het Verenigd Koninkrijk verblijft - zie informatie, toegevoegd aan het administratieve dossier. Het dient dan ook opgemerkt dat uw beweerde activisme voor de Zuid-Kameroense zaak wel erg miniem blijkt, en dat uw kennis over de personen voor wie u zogenaamd protesteerde en uw kennis over de protesten waaraan u zelf zou hebben deelgenomen, absoluut ontoereikend is. Indien u zich werkelijk ernstig zou inzetten voor de zaak van Ambazonia, kan redelijkerwijs worden verwacht dat u uitgebreid en doorleefd kan vertellen over de belangrijke betrokkenen en demonstraties in deze zaak. Dit was echter geenszins het geval. Meer nog, u bleek sinds het jaar 2020 niet eens meer aan demonstraties te hebben deelgenomen. Gevraagd wanneer de laatste keer was dat u geparticipeerd heeft in een protest [in België], antwoordde u dat het in het jaar 2020 was, omdat bijeenkomsten daarna niet meer werden toegestaan (zie notities CGVS, p.22). Nogmaals gevraagd of u na 2020 nooit meer heeft deelgenomen, antwoordde u dat er geen waren en dat er wel zoommeetings waren (zie verder). Een derde maal gevraagd of er dan geen manifestaties meer zijn geweest na de coronacrisis, antwoordde u opnieuw bevestigend en zei u dat er wel één wordt voorbereid om in de maand april [2023] te houden. Danig opvallend is echter dat u verklaarde niet te weten om welke redenen dit protest wordt [werd] georganiseerd omdat er niet over gepraat werd. Gevraagd of er dan geen specifieke reden of incident is die aan de basis ligt van deze geplande manifestatie, antwoordde u opnieuw danig vaag dat er geen veranderingen zijn en dat men opnieuw wilde tonen wat er nog steeds in Kameroen gebeurt. Echter, na een grondig onderzoek van de beschikbare informatie over demonstraties van de Zuid-Kameroense diaspora in België, kon enkel worden teruggevonden dat in België een conferentie werd gehouden aan het einde van de maand april van dit jaar [2023] in Aarschot (zie informatie, toegevoegd aan administratieve dossier). Dat u over een dergelijk belangrijk evenement zodanig weinig concrete informatie kunt geven en zelfs denkt dat het gaat om een demonstratie – terwijl u dit hoorde op het forum waaraan u per zoommeeting elke donderdag beweerdelijk deelneemt (zie notities CGVS, p.22) en waarvan u zei dat alle belangrijke personen uit de diaspora én op het terrein er aan deelnemen (zie notities CGVS, p.24-26) – is gewoonweg niet geloofwaardig en doet danig afbreuk aan uw vermeende activisme. En bijgevolg, maakt u ook weinig aannemelijk elke week deel te nemen aan deze zoommeeting. Alwaar u stelde dat er ideeën worden besproken – en u ook uw eigen strategieën uiteengezet heeft tijdens deze meetings -, dient opgemerkt, dat u opnieuw absoluut geen expliciete uitleg kon geven over deze ideeën of over de door u opgeworpen strategieën (zie notities CGVS, p.25). U verviel telkens in herhalingen en algemeenheden, gezien u stelde dat het gaat over “financiering”, “verandering”, “onafhankelijkheid”, “vrijheid”, en “veel dingen in de regering die moeten veranderen”. Aldus, kan enkel worden vastgesteld dat deze verklaringen absoluut niet afdoende zijn. U blijkt enkel een weinig zichtbaar of weinig belangrijk lid van de Southern Cameroons in Belgium Association [een naam die u overigens nergens tijdens het persoonlijk onderhoud (dd.17/3/2023) vermeldt en slechts naar boven komt wanneer u een maand na het onderhoud een attest van lidmaatschap neerlegt (dd.3/4/2023)], en dat u gevaar zou lopen om bij een terugkeer naar Kameroen door de autoriteiten te worden gearresteerd of vervolgd, is dan ook danig weinig aannemelijk. Er kan immers niet worden gesproken van een duidelijk, expliciet politiek engagement uwentwege. En uit uw antwoorden kan enkel worden afgeleid dat uw vermeend activisme een duidelijk opportunistische component heeft, gezien u enkel printscreens, algemene artikels en algemene documenten neerlegt (zie verder), maar geen enkel bewijs van een effectief engagement kan of wil voorleggen. Het door u neergelegde attest van lidmaatschap van N.E., alwaar in opgetekend is dat u een actief lid bent of was sinds het jaar 2017, afgegeven op 3 april 2023, doen aan deze vaststellingen geen afbreuk. Het attest dat dateert van na het persoonlijk onderhoud (dd.17/3/2023) – terwijl u als sinds het jaar 2006 in België verblijft en uw vermeend activisme in 2017

startte -, en heeft namelijk een duidelijk gesolliciteerd karakter. Immers, in het attest staat dat u ook via financiële contributies bijdraagt tot het welzijn en onderhoud van de associatie – hetgeen u zélf tijdens het persoonlijk onderhoud ontkende (zie notities CGVS, p.23-24). Hierboven werd reeds geargumenteed dat u omwille van uw vermeend activisme absoluut geen risico loopt bij terugkeer, vanwege uw summiere rol bij de protesten en uw weinig zichtbare engagement. Het attest van lidmaatschap draagt eveneens weinig bij, gezien het slechts bewijswaarde heeft wanneer het gepaard gaat met geloofwaardige verklaringen – hetgeen in casu niet het geval is. Bovendien, dient opgemerkt, dat u in het jaar 2020 een Kameroens paspoort werd afgegeven in de ambassade van Kameroen te Brussel (zie kopie paspoort, in administratieve dossier, groene map). Dat u zonder problemen een paspoort kan aanvragen in de Kameroense ambassade, is opnieuw een duidelijke manifestatie van het opportunistische karakter van uw engagement. Er werd u dan ook gevraagd om welke redenen u in de Kameroense ambassade een paspoort ging aanvragen, terwijl u tegelijkertijd beweert door de Kameroense autoriteiten te worden vervolgd, en u antwoordde dat u dit deed om uw regularisatie [in België] aan te vragen (zie notities CGVS, p.30). U voegde eraan toe dat er in België een wet is en dat het niet is zoals in Kameroen. Gevraagd of u problemen had bij het aanvragen van uw paspoort zei u dat u veel vragen over Engelstaligen kreeg. Gevraagd welke vragen er u werden gesteld, antwoordde u niet op de vraag, maar stelde u dat er werd gezegd dat jullie als Engelstaligen de regering niet steunden, dat jullie moeilijke mensen zijn en dat jullie Kameroen als één land moeten vervoegen (zie notities CGVS, p.31). Gevraagd of er specifieke vragen over u werden gesteld, antwoordde u ontkennend. Gevraagd of u werd ondervraagd over uw steun [voor Ambazonia], antwoordde u ontkennend. Zodus, dient enkel geconcludeerd dat de Kameroense autoriteiten geen weet hebben van een vermeend activisme uwentwege, en dat u om die reden ook geen terugkeer naar Kameroen dient te vrezen. Het is verder niet ernstig de Kameroense autoriteiten dermate te onderschatten door te menen dat zij het verschil niet kunnen maken tussen de talrijke Kameroense migranten in het buitenland die om opportunistische of persoonlijke redenen deelnemen aan dergelijke manifestaties of zoommeetings deelnemen; en de personen die een effectieve bedreiging vormen voor de fundamenteën van de Kameroense staat."

Verzoeker kan gelet op het voorgaande niet worden gevolgd waar hij betoogt dat hij zich niet veilig en redelijk in Franstalig Kameroen kan vestigen omwille van zijn voorgehouden activisme.

Gelet op de zelfredzaamheid die verzoeker aan de dag legde tijdens zijn verblijf in België sinds 2006, waarvan hij evenmin één van de landstalen vloeiend spreekt, kan voorts het loutere feit dat verzoeker geen vloeiend (of beperkt) Frans spreekt geen afbreuk doen aan de vaststelling dat verzoeker in Franstalig Kameroen over een veilig en redelijk intern vestigingsalternatief beschikt.

Het gegeven dat verzoeker geen familiaal en sociaal netwerk in Franstalig Kameroen heeft, zoals hij betoogt in het verzoekschrift, betekent niet dat hij er zich niet veilig en redelijk kan vestigen.

Waar verzoeker voorts wijst op zijn medische situatie (stuk 2, bij verzoekschrift), dient opgemerkt dat het feit dat verzoeker last heeft van de hik, zijn buik en ingewanden niet in de weg staat dat verzoeker zich veilig en redelijk kan vestigen in Franstalig Kameroen.

Ook het feit dat verzoeker – omwille van zijn eigen keuze – reeds 17 jaar in België verblijft, impliceert niet dat verzoeker zich niet veilig en redelijk zou kunnen vestigen in Franstalig Kameroen, waar hij reeds 2 à 3 jaar in Douala verbleef voorafgaand aan zijn vertrek naar België.

Gelet op wat voorafgaat koestert verzoeker in Franstalig Kameroen geen gegronde vrees voor vervolging en loopt hij evenmin een risico op het lijden van ernstige schade. Bovendien blijkt dat verzoeker in staat is om in Franstalig Kameroen een normaal leven te leiden, zonder onredelijke moeilijkheden te moeten ondergaan (cf. UNHCR, "Guidelines on International Protection No. 4: "Internal Flight of Relocation Alternative" within the context of Article 1A(2) of the 1951 Convention and/or 167 Protocol relating to the Status of Refugees", p. 6-7).

De Raad stelt in navolging van verweerder vast dat verzoeker in Franstalig Kameroen over een veilig en redelijk intern vestigingsalternatief beschikt zoals omschreven in artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

9. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig december tweeduizend drieëntwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS